

ДОВОЛОСЬ УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 128 (1378) ♦ Субота, 13 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

КОНСТИТУЦІЯ ПРИСЯГА

Читайте і дотримуйтесь

Парламентська хроніка

Такий буденний, такий урочистий день

Ранкове засідання 12 липня

П'ята сесія завершила роботу на високій морально-політичній ноті. Вперше в історії нашої держави депутати склали присягу на вірність Україні. Ці текст зачитав старший Радн — Ігор Рафайлович Юхновський. Депутати повторювали за ним, потім підписали текст присяги.

(Закінчення на 2-й стор.).

За щастя, за долю, за славу!

У Маріїнському палаці в урочистій обстановці відбулося підписання Закону України «Про прийняття Конституції України і введення її в дію», ухваленого Верховною Радою 28 червня 1996 року.

У інгальському слові Президент України Леоніда Кучма закликав до порозуміння і примирення усіх політичних сил країни, її політиків, весь український народ.

— 28 червня Верховна Рада прийняла нову Конституцію України і відкрила якісно новий етап у багатій на події, часом суперечливій і трагічній, але в більшості все ж так радісній і героїчній історії рідного краю, нашої спільної Батьківщини, — сказав Голова Верховної Ради України Олександр Мороз у промові під час церемонії підписання Закону України про введення в дію Конституції України.

Голова парламенту Олександр Мороз висловив щирі подяку усім народним депутатам України, політичним партіям, усім,

хто був причастий до створення нової Конституції України в нашій державі, а також зарубіжним парламентам і урядам, міжнародним організаціям за консультативну та експертну допомогу в цій справі.

У новітній історії держави, — зазначив Олександр Мороз, — назавжди залишаться імена Голови Верховної Ради України попереднього скликання, першого Президента України Леоніда Кравчука, керівника парламенту Івана Плюща, Президента України Леоніда Кучми, які зробили вагомий внесок у конституційне творення.

Голова Верховної Ради привітав народ України з визначною подією в житті незалежної держави — ввєсенням у дію нової Конституції.

З інгальним словом від імені дипломатичного корпусу в Україні виступив Надзвичайний і Повноважений Посол Республіки Італія в Україні Вікторіо Сурано.

Закон України

Про прийняття Конституції України і введення її в дію

Верховна Рада України встановлює:
Стаття 1. Прийняти Конституцію України.
Стаття 2. Визнати такою, що втратила чинність, Конституцію (Основний Закон) України від 20 квітня 1978 року з наступними змінами і доповненнями.
Стаття 3. Визнати також, що втретє чинність, Конституційний Договір між Верховною Радою України та Президентом України «Про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самов-

рядування в Україні на період до прийняття нової Конституції України» у зв'язку з прийняттям Конституції України.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ

Президент України
Л.КУЧМА

м.Київ, 28 червня 1996 року.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ — 5-12 СТОР.

ПРИСЯГА

«Присягаю на вірність Україні. Зобов'язуюсь усіма своїми діями боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут українського народу.

Присягаю додержуватись Конституції України та законів України, виконувати свої обов'язки з інтересів усіх співвітчизників».

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра Мороза під час закриття 5-ї сесії Верховної Ради України 12 липня 1996 р.

Я розглядаю виступ на завершальній п'ятій сесії як частковий, проте узагальнений звіт про зроблене Верховною Радою з початку поточного року.

Телер можна з певністю сказати, що нинішній склад парламенту виявився не тільки не гіршим від попереднього, а й відстоюючись від їх досвіду, набув і кількісно, і якісно, нового виміру, вищо-го рівня.

До нашого активу можна віднести та-ке.

Перше. Вибудовано загальну схему планування законодавчого процесу, підготовки і опрацювання законопроектів в комісії і підрозділах Секретаріату Верховної Ради.

Друге. Більш спрямованою і орієнтованою на перспективу стала діяльність ряду підрозділів Секретаріату та Інститу-ту законодавства Верховної Ради.

Третє. Підготовка і розгляд законопро-ектів переважно ведеться з дотриманням вимог Регламенту Верховної Ради — і комі-сіями, і депутатами, в тому числі і голо-вуючим.

Четверте. Уперше в нашій новітній історії розділ і прийняття державного бюджету 1996 року відбувся не формально, а за законом, з дотриманням усіх не-обхідних процедур. Переконаний, що та-

кого підходу будемо дотримуватись і під час розгляду проекту Держбюджету наступного року. Будемо сподіватись, що і бюджет 1996 року все-таки виконуватиметься так, як передбачено Законом про бюджет.

Особливо виразно зростання професіоналізму Верховної Ради знайшов свій відбиток у конституційному процесі.

Підготовка проекту нової Конституції України потребувала від членів Конституційної комісії, а також — Тимчасової спеціальної комісії, всіх депутатів Верховної Ради, апарату парламенту не тільки високого фактового, зокрема юридичного рівня, не тільки вміння поступитися фракційними і партійними інтересами і вимогами на користь суспільству і державі, а й фізичного та морального напру-ження.

Верховна Рада України, як і належить парламенту цивілізованої країни, виконала свою історичну роль. Я вважати Президентові України за те, що він визнає необрунтованість своїх сумнівів і підкреслює особливу роль парламенту в по-будові правдивої демократичної держави.

Це крок, гідний відповідального політика, який і глави великої європейської держави, якую є Україна.

(Закінчення на 2-й стор.).

Закон України

Про внесення доповнень до статті 73 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України встановлює:
Частину першу статті 73 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1981 р., № 32, ст. 513; 1991 р., № 23, ст. 267; № 30, ст. 382; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 33, ст. 477) після цифри «1» слів «9 травня — День Гуртоб'єднання трудових сил і слованими «28 червня — День Конституції України».

Президент України
Л.КУЧМА

м.Київ, 28 червня 1996 року.

ЯКЩО Й Є ЩО ЗБИРАТИ, ТО КОМБАЙНІВ МАЛУВАТО

Усе вирішують строки

У Новоолександрій районі напередні спосити хліб на площі 30,3 тисячі гектарів, у тому числі 20,5 озимі площини. До роботи залучено 200 комбайнів. Для всіх жовтварів організовано дворове харчування. Головна — інтенсивна експлуатація збори все, що виростили, та підготувати площі під урожай 1997 року.

У холосці «Зорі Кремля» 900 гектарів займає озима пшениця. Перші намітали засідлині, що, незважаючи на важку погоду уміли, все ж тут отримувати її по 25 центнерів.

На знімках: озимілляється з ходом жінка до кліборної прихороголова Новоолександрій райдержадміністрації М. Базилі (на фото) — голова колективу, машини, з хлібів нового врожаю.

Мнхотівська область.

Усе вирішують строки

Перші імалоїти засіділи, що, незважаючи на важкі погодні умови, всі ж тут отримують її по 25 центиєріє.

На знімаках: ознайомитися з ходом жниве до кльборобів прихав голова Новоодеської райдержадміністрації М. Базеляні (на фото є центрі); держа машина з хльбом юного врожаю.

підприємств, використання обігових коштів елеваторів та кредити банків.

На приймальні пункти надійшли перші кілька десятків тисяч тонн хліба нового врожаю, здебільшого — на зберігання.

До виконання державного й регіонального контрактів залучалася пока що лише подилові господарства.

● Донецьк

Почалась масова косовиця

460 господства Донецької області
взяють хліб.

За оцінками спеціалістів очікується, що зерновий клімат регіону — а він становить 485 тисяч гектарів — цього року дасть врожай менше передбачуваного. Однак спостерігачі зазначають, що ніколи ще ж буда максимально можливо в умовах незначного засушливого літа. Так, врожайність однієї пшениці становить сьогодні 28–30 центнерів з гектара.

Звернення до громадян України

Управління державної пожежної охорони МВС України повідомляє, що протягом останніх років ситуація з пожежами та згибеллю на них людей залишається тривожною. Щороку в країні виникає понад 50 тисяч пожеж, на яких гинуть та дістають травми більш як 3 тисячі чоловік. Лише за шість місяців поточного року в Україні сталося 23020 пожеж, загинули 1379 чоловік. Метеріальні збитки становлять понад вісім трильйонів карбованців.

Незважаючи на заходи, що їх вживають Державні пожежні охорона для відвернення загрози пожеж, помітних результатів не досягнуто. Проблема гарантування пожежної безпеки залишається актуальною, а в літній період вона набуває особливої гостроти.

Значних розмірів набули лісові пожежі. У цьому році сталося 2572 пожежі, що знищили близько 2550 га лісового масиву. 8 липня вогнем пошкоджено майже 100 га лісу у Айіпропетровській області.

Велике заволодіння викликають пожежі на хлібних масивах. Уже за два тижні на полях України у вогні згоріло 67,53 гектаре хліба. Найбільших розмірів пожежі набули в Кіровоградській області — 46,1 га, Одеській — 15,08 га, Харківській — 0,5 га, Автономній Республіці Крим — 0,5 га. 8 липня цього року в Кіровоградській області вогонь знищив 45 гектарів озимої пшениці на пш.

У цьому зв'язку Управління державної пожежної охорони МВС України звертається до керівників підприємств, айдомів, органів місцевого самоврядування та установ, всіх громадян України за умов сухої, спекотної погоди значно зростає ризик виникнення пожеж, що потребує від кожного пильованого уваги під час поводження з вогнем, надбав пожежозахисних знань та навичок, а також підготовки, збирання та зберігання нового врожаю, заготівлі грубих кормів, на виробництві, в побуті, місцях масового перебування людей, у зонах відпочинку, лісах, луках, торфовищах.

Шаковні співаїчизники! Будь обережкі з вогнем — зберігайте національне багатство України.

Управління державної пожежної
охорони МВС України

● Запоріжжя

**Борги
за електроенергію —
зерном**

93 тисячі тонн зерна має надійти в район хунук регіонального замовлення від сільськогосподарських колективних підприємств Запорізької області — боржників перед евергетиками. Взаємозалік на 2,8 трильйона карбованців дозволить забезпечити третину необхідного зерна — 270 тисяч тонн.

Це лише один із кроків облавної державної політики до вирішення питань безперерйного забезпечення населення хлібом до врожаю наступного року. Частину необхідних для цього коштів (сім трильйонів карбованців) передбачила обласна рада народних депутатів в обласному бюджеті. Великі надії покладають також на товарний кредит промисловості.

● Одесса

Перші обжиги

Опийні з перших на Одеській області хлібну нову механізацію КСП «Ремонт» Саратського району. Зібравши зернової її зернооболі і плоти і генератори, вони замолотили понад 40 тонн збіжжя. Середня врожайність її ацилла 24-центнера відмітку. Багато жінки її у величезній кількості в районі Імалійської, Імалійської, Саратського району. Найвища врожайність пони що у квітній 25,6 центнера серія з хліба на ку. Загалом по області, для хліба обмолочено з площі близько 300 тисяч гектарів, руть у середньому трохи більша 17 тис. тварин серія. Вона становить менше, 10-непутися дого на кожному гектарі.

Людмила КОХАНЕЦЬ, «Голос України»

Уряд шахтарську кашу не заварював. Однак розсьорбувати доводиться йому

[illegible]

Шахтарські проблеми, значення, виникли не сьогодні, напружену ситуацію, підкреслювала промова, вони прогрозували вже давно. Вона стала наслідком проголошення, яке не реалізувалося в повноті. Крім того, вугільна промисловість, на думку деяких депутатів, стала заложицею обмежених можливостей прийнятого бюджету. І треба погодитися на коригування його окремих статей. Одне слово, шахтарська проблема означає невідкладного роз'ясненню, бо інакше не зваженої казати, а розсудом дійде до урядові, а наперед, новопризначеному прем'єрові».

Ця «честь» а ще більше намагання перекласти розв'язання проблем на плечі Кабінету міністрів, помітно роздратували Павла Лазаренка:

—Вя все сказали, крім того, що

треба робити. Це загальна розмова, а не відвертість, про яку ми домовлялися перед зустріччю. Уряд шахтарів нічого не винен. Ми повністю фінансуємо галузь із місяця до місяця. Маємо 100 трільйонів паливно-енергетичного фонду, але надходжень до нього жодних.

Прем'єр-міністр підкреслює, що галузь акцентована додатковою: державна банківська система США на одну тонуку вугілля. За собівартості тонуки вугілля, яка становить від 120 до 400 доларів, уряд, щоб зберегти робочі місця і підприємства вітчизняного виробництва, не йде на закупівлю дешевого польського вугілля. Цього хіба не достатньо? На Донбасі лише 18 шахт, яким не потрібна дотация, а 30 взагалі підлягають закриттю.

Прем'єр говорячи про перші ре

зультати урядової переаірки а Донбасі, підкресла, що давати оцінку страйкові не буде, це зроблять компетентні органи, які нині працюють на місцях. Але він не згодний з твердженням: те, що відбувається в Донецькій області, — провина уряду. Уряд несе відповідальність тільки за те, що не сплатив з керівників державних підприємств, які аовно розпоряджаються наданнями держа-

Павло Лазаренко на закінчення записник присутніх, що вихід буде знайдено — кошти на місяць будуть у поведінку, уряд ліквідує загальну заборгованість і вийде в режим проплати останніх двох місяців. Отже, ту напругу, яка сьогодні панує в Донбасі, буде знято. Але встановлять і відповідальність кожного за цей стан справ. Тих, хто спрокував цю ситуацію та кож злякають.

Адже те, що відбувається в До-
нецьку, безумовно, організована ак-
ція. Шахтарів — людей дуже тяж-
кої праці — на жаль, уже не аперш
використовують у подіях, що перед-
бачають єдину мету — розвал еконо-

Прем'єр запросив усіх зацікавлених разом з ним побувати найближчого вівторка у Донецьку, де буде розставлено всі крапки над «і».

Версія тижня

Володимир КОРОЛЮК,
«Голос України»

Чим привабливе крісло мера?

«Киевские ведомости» нещодав повідомили, що Київ заборгував держбюджету 18 трильйонів карбованців. Але незаремно моанться: статистика

ка знає асе. Днями стали відомі підсумки виконання державного бюджету за першу половину поточного року. Так-от, надходження у київську казну склали понад 280 трильйонів карбованців, а видатки — близько 1 трильйонів. Тобто будь-який читач хоч трохи знайомиий з арифметикою, діями, може адекватно: за рахунок столиці державна казна попоновила на 105 трильйонів карбованців ли-
на *допоміг літників*.

на Перемогу, Київ не тільки київляни, але й «досвідчаним» «дonoром» державного бюджету. Отож, чи не тут криється істинна причина «полювання» на київського мера? Ще 6 павл Державний бюджет, мов охроміву синицю, кроуть, латають, а Київ отримувати доходи, раціонально їх використовувати, прагнути, аби бажання збільшити рівень можливостями міської казни. Схоже, цей ситий пиріг газетники не дасі сподобатися. Тобто ще раз підтверджується думка про те, що кірімо мера привадилося насамперед близькістю до реальних коштів і власності, аби дехто отримувати незаконні надприбутки.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Верховна Рада України від імені Українського народу — громадян України всіх національностей, виражаючи суверенну волю народу, спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основні здійснені українською нацією, усім українським народом права на самовизначення,

добаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя, піклуючись про зміцнення громадянського злагоди на землі України, прагнучи розвивати і зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу,

усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішніми та майбутніми поколіннями,

керуючись Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 1 грудня 1991 року всенародним голосуванням, приймає цю Конституцію — Основний Закон України.

РОЗДІЛ І ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава.

Стаття 2. Суверенітет України поширюється на всю її територію.

Україна є унітарною державою.

Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і неподільною.

Стаття 3. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Державі відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Стаття 4. В Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Стаття 5. Україна є республікою.

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади в Україні належать виключно народові і не можуть бути утворені державою, її органами або посадовими особами.

Ніхто не може утрупувати державу владу.

Стаття 6. Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цій Конституцією межах і відповідно до законів України.

Стаття 7. В Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування.

Стаття 8. В Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Стаття 9. Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, допускає лише після внесення відповідних змін до Конституції України.

Стаття 10. Державною мовою в Україні є українська мова.

Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України.

В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України.

Держава сприяє вивченню мов міжнародного співдружества.

Застосування мов в Україні гарантується Конституцією України та визначається законом.

Стаття 11. Держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичній свідомості, традицій і культури, а також розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України.

Стаття 12. Україна діє за проголошення національно-культурних і мовних потреб українців, які проживають за межами держави.

Стаття 13. Земля, її надра, атмосфера повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією.

Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону.

Власність обоюду. Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству. Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Стаття 14. Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

Право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

Стаття 15. Суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності.

Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова.

Цензура заборонена.

Держава гарантує свободу політичної діяльності, не єдиності Конституції і законам України.

Стаття 16. Забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічного рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи — катастрофи планетарного масштабу, збереження генетичного Українського народу є обов'язком держави.

Стаття 17. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, органи місцевої влади.

Збройні Сили України та інші військові формування ніким не можуть бути використані для обмеження прав і свобод громадян або з метою повалення конституційного ладу, усунення органи влади чи порушення її діяльності.

Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та в інших військових формуваннях, в яких члени їхніх сімей.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Стаття 18. Зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигодного співробітництва з членами міжнародного співдружества за загальноприйнятими принципами і нормами міжнародного права.

Стаття 19. Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законами України.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Стаття 20. Державними символами України є: Державний Прапор України, Державний Герб України і Державний Гімн України.

Державний Прапор України — стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синьої і жовтої кольорів. Великий Державний Герб України встановлюється з урахуванням малого Державного Герба України та герба Віська Запорізького закону, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Державний Гімн України — гімн, який встановлюється законом.

Головним елементом великого Державного Герба України є Знак Княжий (Держави Володимир Великий (малий Державний Герб України)).

Державний Гімн України — національний гімн на музику М. Вербицького із словами, затвердженими законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Опис державних символів України та порядок їх використання встановлюються законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Столицею України є місто Київ.

Головним елементом великого Державного Герба України є Знак Княжий (Держави Володимир Великий (малий Державний Герб України)).

Державний Гімн України — національний гімн на музику М. Вербицького із словами, затвердженими законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Опис державних символів України та порядок їх використання встановлюються законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Столицею України є місто Київ.

РОЗДІЛ ІІ ПРАВА, СВОБОДИ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Стаття 21. Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та неперебуваними.

Стаття 22. Громадянин має рівні конституційні права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є виключними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Стаття 23. Кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язок перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток її особистості.

Стаття 24. Громадянин має рівні конституційні права і свободи та є рівним перед законом.

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Рівність прав жінок і чоловіків забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за нею; керівними законами щодо освіти, професійної підготовки, у праці та винагороді за нею; рівністю жінок, встановленням неспівних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, адекватною наданням оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям.

Стаття 25. Громадянин України не може бути позбавлений громадянства і права змінити громадянство.

Громадянин України не може бути витяганий за межі України або іданий іншій державі.

Україна гарантує підтримку та захист своїм громадянам, які перебувають за її межами.

Стаття 26. Іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, — за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України.

Іноземцям та особам без громадянства може бути надано притулок у порядку, встановленому законом.

Стаття 27. Кожна людина має невід'ємне право на життя.

Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави — захищати життя людини.

Кожна має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань.

Стаття 28. Кожна має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванням, жорстокому, негідному або ігнорному покаранню, що принижує його гідність, поведінкою чи покаранням.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за мотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинній діяльності, пов'язаній з порушеннями на те законом, органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжник захід, об'єднаність якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту

(Продовження на 6–7-й стор.).

(Початок на 5-й стор.).

затримання й не втручано вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожен заарештований чи затриманий має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість за моменту затримання захистити себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 30. Кожному гарантується недоторканість життя. Не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння осіб, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду.

У невідкладних випадках, пов'язаних із втручанням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підлягають у винятковому, можливий інший, встановлений законом, порядок проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду і обшуку.

Стаття 31. Кожному гарантується застосування дисциплінарних, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою розслідувати злочини чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальних справ, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо.

Стаття 32. Ніхто не може зазнавати втручання в його особисті і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Кожний громадянин має право знаходитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, установах і організаціях з відомостями про себе, які не є державною або іншою захищеною законом інформацією.

Кожному гарантується судовий захист права створювати недоторкану інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недоторканної інформації.

Стаття 33. Кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком законних обмежень, які встановлює закон. Громадянин України не може бути позбавлений права в будь-який час повернутися в Україну.

Стаття 34. Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Кожна людина має вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір.

Зліснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Стаття 35. Кожна людина має свободу совісті, віровчення. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноосібного чи колективно релігійні культу і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність.

Зліснення цього права може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей.

Церква і релігійні організації в Україні відокремлені від держави, а школа — від церкви. Жодна релігія не має бути державною чи офіційною.

Ніхто не може бути змушений від своїх обов'язків перед державою або відмовитися від виконання законів за мотивами релігійних переконань. У разі якщо виконання військового обов'язку суперечить релігійним переконанням громадянина, виконання цього обов'язку має бути замінено альтернативною (обов'язковою) службою.

Стаття 36. Громадянин України має право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичних поглядів громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Громадяни мають право на участь у професійних спілках з метою захисту своїх трудових і соціально-економічних прав та інтересів. Професійні спілки є громадськими організаціями, що об'єднують громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної діяльності. Професійні спілки утворюються без попереднього дозволу на основі вільного вибору їх членів. Усі професійні спілки мають рівні права. Обмеження щодо членства у професійних спілках встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Ніхто не може бути примушений до вступу в будь-яке об'єднання громадян чи обмежений у правах за належність чи належність до політичних партій або громадських організацій.

Усі об'єднання громадян рівні перед законом.

Стаття 37. Утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або їх засоби діяльності на виконання незалежної України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розмовлення міжконтинентальної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

Політичні партії та громадські організації не можуть мати воєнізованих формувань.

Не допускається створення і діяльність організаційних структур політичних партій в органах виконавчої та судової влади і виконавчих органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, а також на державних підприємствах, у навчальних закладах та інших державних установах і організаціях.

Заборона діяльності об'єднань громадян здійснюється лише в судовому порядку.

Стаття 38. Громадянин має право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Громадянин користується рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування.

Стаття 39. Громадянин має право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщають органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування.

Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку — з метою запобігання заворушенням чи злочинам, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Стаття 40. Усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та виконавчих і судових осіб інших органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Стаття 41. Кожна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.

Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону.

Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Право приватної власності не порушується. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановленому законом, за умови попереднього відшкодування їх вартості.

Примусове відчуження таких об'єктів за наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду і за умов, передбачених законом, встановлених законом. Використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

Стаття 42. Кожна має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом.

Підприємницька діяльність депутатів, посадовців і службовців осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування обмежується законом.

Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживан-

ня монополіями становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція. Види і межі монополій визначаються законом.

Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів.

Стаття 43. Кожна має право на працю, що включає можливість заробити собі на життя працюю, яку він вільно обирає або на яку вільно підлягає.

Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Використання примусової праці забороняється. Не вважається примусовою працею війська або альтернативна (невійськова) служба, а також робота чи служба, яка виконується особою за вибором чи іншим рішенням суду або відповідно до законів про воєнний і про надзвичайний стан.

Кожна має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітку платню, не нижчу від визначеної законом.

Використання праці жінок і неповнолітніх на небезпечних для їхнього здоров'я роботах забороняється.

Громадянин гарантується захист від незаконного звільнення.

Стаття 44. Кожна має своєчасне одержання винагороди за працю захищати законом.

Стаття 44. Ті, хто працює, мають право на страйк для захисту своїх економічних і соціальних інтересів. Порядок здійснення права на страйк встановлюється законом з урахуванням необхідності забезпечення національної безпеки, охорони здоров'я, прав і свобод інших людей.

Ніхто не може бути примушений до участі або до неучасті у страйку.

Заборона страйку можлива лише на підставі закону.

Стаття 45. Кожна, хто працює, має право на відпочинок.

Це право забезпечується наданням днів щотижневих відпочинку, в також оплачуваної щорічної відпустки, встановленням скороченого робочого дня щодо окремих професій і виробництв, скороченої тривалості роботи у інших час.

Максимальна тривалість робочого часу, мінімальна тривалість відпочинку та оплачуваної щорічної відпустки, відкідні та святкові дні, а також інші умови здійснення цього права визначаються законом.

Стаття 46. Громадянин має право на соціальний захист, який включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення; створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

Цей, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Стаття 47. Кожна має право на житло. Держава створює умови, за яких кожному громадянину матиме змогу придбати житло, придбати його у власність або взяти в оренду.

Громадянин, як потребує соціального захисту, житло надається державою та органами місцевого самоврядування безоплатно або за доступну для них плату відповідно до закону.

Ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Стаття 48. Кожна має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.

Стаття 49. Кожна має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм.

Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена.

Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.

Держава дає про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя.

Стаття 50. Кожна має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

Кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути застосована.

Стаття 51. Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка.

Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі та сім'ї.

Батьки зобов'язані утримувати дітей до їх повноліття.

Повнолітні діти зобов'язані піклуватися про своїх непрацездатних батьків.

Сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Стаття 52. Діти рівні у своїх правах незалежно від походження, а також від того, народжені вони у шлюбі чи поза ним.

Будь-яке насильство над дитиною та її експлуатація переслідуються за законом.

Утримання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, покладені на державу. Держава заохочує і підтримує благодійницьку діяльність щодо дітей.

Стаття 53. Кожен має право на освіту.

Повна загальна середня освіта є обов'язковою. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пенсій учням і студентам.

Громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі.

Громадянам, які належать до національних меншин, відповідно до закону гарантується право на надання німців мовою чи на вивчення рідної мови у державних і комунальних навчальних закладах або через національні культурні товариства.

Стаття 54. Громадянам гарантується свобода літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності.

Кожний громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, крім випадків, встановлених законом.

Держава сприяє розвитку науки, встановленню наукових зв'язків України з світовим співтовариством. Культурна спадщина охороняється законом.

Держава забезпечує збереження історичних пам'яток та інших об'єктів, що становлять культурну спадщину, вивади заходів для повернення в Україну культурних цінностей народу, які знаходяться за її межами.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на скасування в суді рішення дії чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, зокрема або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-яким не забороненим законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальних і моральних шкод, завданих незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 57. Кожному гарантується право знати свій права і обов'язки.

Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом.

Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не діють до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними.

Стаття 58. Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони покращують або скасовують відповідні права і обов'язки.

Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу у випадках передбачених законом, чи допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 60. Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази.

За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність.

Стаття 61. Ніхто не може бути двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення.

Юридична відповідальність особи має індивідуальний характер.

Стаття 62. Злочин вважається невинуватим у вчиненні злочину і не може бути підданий кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на приниженнях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться в її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодує матеріальну і моральну шкоду, завдану безвинуватим засудженим.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коли яких визнається законом. Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Стаття 64. Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 39, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції.

Стаття 65. Захист цілісності, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Громадянин відбувають військову службу відповідно до закону.

Стаття 66. Кожен зобов'язаний не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині, відшкодувати завдані ним збитки.

Стаття 67. Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законодавством.

Усі громадяни щорічно подають до податкових інспекцій за місцем проживання декларації про свій майновий стан та доходи за минулий рік у порядку, встановленому законом.

Стаття 68. Кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

РОЗДІЛ III ВИБОРИ. РЕФЕРЕНДУМ

Стаття 69. Народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Стаття 70. Праву голосу на виборах і референдумі мають громадяни України, які досягли на день їх проведення вісімнадцяти років.

Не мають права голосу громадянин, яких визначено судом неспроможним.

Стаття 71. Вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Виборчий таргетовий виборчий процес встановлюється Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією.

Всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою, що вимагає не менш як п'ять мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Стаття 73. Виключно всеукраїнський референдум вирішує питання про зміну території України.

Стаття 74. Референдум не допускається щодо законопроектів з питань податків, бюджету та амністії.

РОЗДІЛ IV ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Стаття 75. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент — Верховна Рада України.

Стаття 76. Конституційний склад Верховної Ради України — чотириста п'ятдесят народних депутатів України, які обираються на основі загального, рів-

ного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на чотири роки.

Народним депутатом України може бути громадянин України, який на день виборів досяг двадцяти одного року, має право голосу і проживає в Україні протягом останніх п'яти років.

Не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Повноваження народних депутатів України визначаються Конституцією та законами України.

Стаття 77. Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю березня четвертого року повноважень Верховної Ради України.

Позачергові вибори до Верховної Ради України призначаються Президентом України і проводяться в період шістьдесяти днів з дня опублікування рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України.

Порядок проведення виборів народних депутатів України встановлюється законом.

Стаття 78. Народні депутати України здійснюють свої повноваження на постійній основі.

Народні депутати України не можуть мати інших представницьких мандатів чи бути на державній службі.

Вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності встановлюються законом.

Стаття 79. Перед вступом на посаду народні депутати України складають перед Верховною Радою України та присягають: «Присягаю на вірність Україні. Зобов'язуюсь усіма своїми силами боронити суверенітет і незалежність України, аби по благо Вітчизни і добру Українського народу».

Присягаю дотримуватися Конституції України та законів України, виконувати свої обов'язки в інтересі всіх співвітчизників».

Присягу зачитує найстаріший за віком народний депутат України. Народні депутати України, які не пообрані до Верховної Ради України, після чого депутати скріплюють присягу своїми підписами під її текстом.

Відома скласти присягу має наслідком втрату депутатського мандата.

Повноваження народних депутатів України починаються з моменту складання присяги.

Стаття 80. Народним депутатам України гарантується депутатська недоторканість.

Народні депутати України не несуть юридичної відповідальності за результати голосування або висловлювання у парламенті та його органах, за винятком відповідальності за образи чи наклепи.

Народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані.

Стаття 81. Повноваження народних депутатів України припиняються одночасно з припиненням повноважень Верховної Ради України.

Повноваження народного депутата України припиняються достроково у разі:

1) складання повноважень за його особистою заявою;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

3) визнання його судом нездатним або безвісно відсутнім;

4) припинення його громадянства або вилучу на постійне проживання за межі України;

5) смерті.

Рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата України приймається більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

У разі невиконання вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності повноваження народного депутата України припиняються достроково на підставі закону за рішенням суду.

Стаття 82. Верховна Рада України працює сесійно.

Верховна Рада України є повноваженою за умов обрання не менш як двох третин від її конституційного складу.

Верховна Рада України збирається на першу сесію не пізніше ніж на тридцятий день після офіційного оголошення результатів виборів.

Перше засідання Верховної Ради України відкриває найстаріший за віком народний депутат України.

Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та законом про регламент Верховної Ради України.

Стаття 83. Черговою сесією Верховної Ради України починаються першого вікторія лютого і першого вікторія вересня кожного року.

Позачергові сесії Верховної Ради України, із зазначенням порядку денного, складаються Головою Верховної Ради України на вимогу не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України або на вимогу Президента України.

У разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні Верховна Рада України збирається у дводенний строк без скликання.

(Продовження на 8–9-й стор.)

(Початок на 5-7-й стор.).

У разі закриття строку повноважень Верховної Ради України під час війни воєнного чи надзвичайного стану її повноваження продовжуються до дня першого засідання першої сесії Верховної Ради України, обраної після скасування воєнного чи надзвичайного стану.

Стаття 84. Засідання Верховної Ради України підлягають відкриттю. Закрите засідання проводиться за рішенням більшості від конституційного складу Верховної Ради України.

Рішення Верховної Ради України приймаються анкісною на її пленарних засіданнях шляхом голосування.

Голосування на засіданнях Верховної Ради України здійснюється народним депутатом України особисто.

Стаття 85. До повноважень Верховної Ради України належить:

- 1) внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції;
- 2) призначення всенародного референдуму з питань, визначених статтею 73 цієї Конституції;
- 3) прийняття законів;
- 4) затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього; контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;
- 5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики;
- 6) затвердження загальнодержавних програм економічного, наукового, технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля;
- 7) призначення виборів Президента України у строки, передбачені цією Конституцією;
- 8) заслуховування збройних та позачергових засідань Президента України про внутрішні і зовнішні справи України;
- 9) оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру, схвалення рішення Президента України про використання збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України;
- 10) усунення Президента України з поста в порядку особливої процедури (імпичменту), встановленої статтею 111 цієї Конституції;
- 11) розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програм діяльності Кабінету Міністрів України;
- 12) надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України;
- 13) здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції;
- 14) затвердження рішень про надання Української позички і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України, здійснення контролю за їх використанням;
- 15) затвердження згоди на надання згоди, звільнення з посади надання згоди на призначення і звільнення з посади осіб у випадках, передбачених цією Конституцією;
- 16) призначення на посади та звільнення з посади Голови та інших членів Рахункової палати;
- 17) призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; заслуховування його звітних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні;
- 18) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України;
- 19) призначення та звільнення повноважень складу Рад Національного банку України;
- 20) призначення повноважень складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;
- 21) призначення на посаду та припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії за поданням Президента України;
- 22) затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій збройних Сил України, Сил безпеки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України;
- 23) схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів збройних Сил України до інших держав чи попус підрозділів збройних сил інших держав на територію України;
- 24) надання згоди на призначення на посади та звільнення з посади Президентом України Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України;
- 25) надання згоди на призначення Президентом України на посаду Генерального прокурора України;

виследилення недолів Генеральному прокурору України, що має наслідком його відставку з посади;

26) призначення третини складу Конституційного Суду України;

27) обрання суддів безстроково;

28) дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим за вимогою виконання Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

29) утворення і ліквідації районів, встановлення меж між районами і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;

30) призначення церковних та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;

31) затвердження протягом двох днів з моменту звернення Президента України указів про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації;

32) утворення встановлений законом строк згод на обов'язкові міжнародні договори України та денонсації міжнародних договорів України;

33) здійснення парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією;

34) прийняття рішення про направлення запиту до Президента України на виступ народного депутата України, трин народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, попередньо підтримано не менш як однією третиною від конституційного складу Верховної Ради України;

35) призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України; затвердження кошторису Верховної Ради України та структури її апарату;

36) затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації; визначення правових засад вилучення об'єктів права приватної власності;

Верховна Рада України здійснює інші повноваження, які відповідно до Конституції України віднесені до її повноважень.

Стаття 86. Народний депутат України має право на сесії Верховної Ради України звернутися із запитом до Президента України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

Керівники органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій зобов'язані повідомити народного депутата України про результати розгляду його запиту.

Стаття 87. Верховна Рада України за пропозицією не менш як однієї третини народних депутатів України від її конституційного складу може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недолів Кабінету Міністрів України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не може розглядатися Верховною Радою України більше одного разу протягом однієї чергової сесії, а також протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Стаття 88. Верховна Рада України обирає з свого складу Голову Верховної Ради України, Першого заступника і заступника Голови Верховної Ради України та викликає їх.

Голова Верховної Ради України:

- 1) веде засідання Верховної Ради України;
- 2) організовує підготовку питань до розгляду на засіданнях Верховної Ради України;
- 3) підписує акти, прийняті Верховною Радою України;
- 4) представляє Верховну Раду України у зносинах з іншими органами державної влади України та органами влади інших держав;
- 5) організовує роботу апарату Верховної Ради України. Голова Верховної Ради України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією, у порядку, встановленому законом про регламент Верховної Ради України.

Стаття 89. Верховна Рада України затверджує перелік компетенцій Верховної Ради України, обирає голів цих комітетів.

Комітети Верховної Ради України здійснюють законопроектну роботу, готують і попередньо розглядають питання, віднесені до повноважень Верховної Ради України.

Верховна Рада України у межах своїх повноважень може створювати тимчасові спеціальні комісії для підготовки і попереднього розгляду питань.

Верховна Рада України для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, створює тимчасові слідчі комісії, якщо за нею не було створено менш як одна третина від конституційного складу Верховної Ради України.

Висновки і пропозиції тимчасових слідчих комісій не є вирішальними для складата і сулу.

Організація і порядок діяльності комітетів Верховної Ради України, дв тимчасових спеціальних і тимчасових слідчих комісій встановлюються законом.

Стаття 90. Повноваження Верховної Ради України припиняються у день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Президент України може достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися.

Повноваження Верховної Ради України, що обрана на позачергові вибори, проведених після дострокового припинення Президентом України повноважень Верховної Ради України попереднього скликання, не можуть бути припинені протягом одного року з дня її обрання.

Повноваження Верховної Ради України не можуть бути достроково припинені в останні шість місяців строку повноважень Президента України.

Стаття 91. Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти більшістю від її конституційного складу, крім випадків, передбачених цією Конституцією.

Стаття 92. Виключно законами України визначаються:

- 1) права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина;
- 2) громадянство, правосуб'єктність громадян, статус громадянина та осіб без громадянства;
- 3) права корінних народів і національних меншин;
- 4) порядок застосування мов;
- 5) засади використання природних ресурсів, виключної (морської) економічної зони, континентального шельфу, освоєння космічного простору, організації та експлуатації енергоємності, транспорту і зв'язку;
- 6) основи соціального захисту, форм і видів пенсійного забезпечення; засади регулювання праці і зайнятості, шлюбів, сім'ї, охорони дитинства, материнства, батьківства, виховання, освіти, культури і охорони здоров'я; екологічної безпеки;
- 7) правовий режим власності;
- 8) правові засади і гарантії підприємництва; правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання;
- 9) засади зовнішніх зносин; зовнішньоекономічної діяльності, митної справи;
- 10) засади регулювання демографічних та міграційних процесів;
- 11) засади утворення і діяльності політичних партій, інших об'єднань громадян, засобів масової інформації;
- 12) організації і діяльність органів виконавчої влади, основи державної служби, організації державної статистики та інформатики;
- 13) територіальний устрій України;
- 14) судострої, судочинства, статус суддів, засади судової експертизи, організації і діяльності прокуратури, органів дінання і слівства, нотаріату, органів і установ виконання покарань, основи організації та діяльності адвокатів;
- 15) засади місцевого самоврядування;
- 16) статус столиці України, спеціальний статус інших міст;

17) основи національної безпеки, організації збройних Сил України і забезпечення громадського порядку;

- 18) правовий режим державного кордону;
- 19) правовий режим воєнного і надзвичайного стану; засади зносин, адміністративної ситуації; дисциплінарних правопорушень, та відповідальності за них.

Виключно законами України встановлюються:

- 1) Державний бюджет України і бюджетна система України; основи оподаткування, податки і збори; засади зносин, адміністративної ситуації; дисциплінарних правопорушень, та відповідальності за них.
- 2) Державний бюджет України і бюджетна система України; основи оподаткування, податки і збори; засади зносин, адміністративної ситуації; дисциплінарних правопорушень, та відповідальності за них.
- 3) порядок регулювання грошового, кредитного та інвестиційного ринку; статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України; порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу, порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх видів і типів.
- 4) порядок направлення підрозділів збройних Сил України до інших держав; порядок допуску та умов перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України;

- 3) одиниці ваги, міри і часу; порядок встановлення державних стандартів;
- 4) порядок використання і захисту державних символів;
- 5) державні нагороди;
- 6) військові звання, дипломатичні ранги та інші спеціальні звання;
- 7) державні свята;
- 8) порядок утворення і функціонування вишніх та нижчих спеціальних судів, що мають економічний чи міграційний режим, відмінний від загального.

Законом України оголошується амністія.

Стаття 93. Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президенту України, народним депутатам України, Кабінету Міністрів України і Національному банку України.

Законопроекти, визначені Президентом України як ієднізакони, розглядаються Верховною Радою України почергово.

Стаття 94. Закон підписує Голова Верховної Ради України і невідкладно напропає його Президенту України.

Президент України протягом п'ятидцяти днів після отримання закону підписує його, беручи до виконання, та офіційно оприлюднює його або повертає закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду.

У разі якщо Президент України протягом встановленого строку не повернув закон для повторного розгляду, закон вважається схваленим Президентом України і має бути підписаний та офіційно оприлюднений.

Якщо під час повторного розгляду закон буде знову прийнятий Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу, Президент України зобов'язаний його підписати та офіційно оприлюднити протягом десяти днів.

Закон набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.

Стаття 95. Бюджетна система України будується на засадах оприлюднення і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами.

Виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видати держави на загальносуспільні потреби, розмір і цілкове спрямування цих видатків.

Держава прагне до збалансованості бюджету України.

Регулярні збори про доходи і видати Державного бюджету України мають бути оприлюднені.

Стаття 96. Державний бюджет України затверджується Верховною Радою України на період з 1 січня по 31 грудня, а за особливих обставин — на тижневий період.

Кабінет Міністрів України не пізніше 15 вересня кожного року подає до Верховної Ради України проект закону про Державний бюджет України на наступний рік. Закон про бюджет закону подается доповідь про хід виконання Державного бюджету України поточного року.

Стаття 97. Кабінет Міністрів України відповідно до закону подає до Верховної Ради України звіт про виконання Державного бюджету України.

Положення про бюджет оприлюднюються.

Стаття 98. Контроль за використанням коштів Державного бюджету України від імені Верховної Ради України здійснює Рахункова палата.

Стаття 99. Грошовою одиницею України є гривня. Забезпечення стабільності грошової одиниці є основною функцією центрального банку держави — Національного банку України.

Стаття 100. Рада Національного банку України розробляє основні засади грошово-кредитної політики та здійснює контроль за її провадженням.

Президент України видає указ про створення Ради Національного банку України, визначає її склад.

Стаття 101. Парламентський контроль за дотриманням конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

РОЗДІЛ V ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

Стаття 102. Президент України є главою держави і виконує її імені.

Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 103. Президент України обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років.

Президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років та володіє державною мовою.

Одна й та сама особа не може бути Президентом України більше ніж два строки підряд.

Президент України не може мати інших представницького мандата, обіймати посаду в органах державної влади або в об'єднаннях громадян, а та-

кож займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю чи виходити до складу керівного органу або наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку.

Чергові вибори Президента України проводяться в установлені строки протягом п'яти років повноважень Президента України. У разі дострокового припинення повноважень Президента України вибори Президента України проводяться в період дев'яти місяців з дня припинення повноважень.

Порядок проведення виборів Президента України встановлюється законом.

Стаття 104. Новообраний Президент України вступає на пост не пізніше ніж через тридцять днів після офіційного оголошення результатів виборів, з моменту складення присяги народом на урочистому засіданні Верховної Ради України.

Приведення Президента України до присяги здійснює Голова Конституційного Суду України.

Президент України складає таку присягу: «Я, (ім'я та прізвище), волею народу обраний Президентом України, вступаючи на цей високий пост, урочисто присягаю на вірність Україні. Зобов'язуюсь усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України, діяти про благо Вітчизни і добробут Українського народу, обстоювати права і свободи громадян, додержуватися Конституції України і законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників, підносити авторитет України у світі».

Президент України, обраний на позачергових виборах, складає присягу у п'ятиденний строк після офіційного оголошення результатів виборів.

Стаття 105. Президент України користується правом недоторканості на час виконання повноважень.

За посягання на честь і гідність Президента України винні особи притягаються до відповідальності на підставі закону.

У разі порушення України обороною за законом і зберігається за ним довільно, якщо тільки Президент України не був усунутий з поста в порядку імпичменту.

Стаття 106. Президент України:

- 1) забезпечує державну незалежність, національну безпеку і територіальну цілісність держави;
- 2) звертається з посланнями до народу та із щорічними і позачерговими посланнями до Верховної Ради України про внутрішні і зовнішні становище України;
- 3) представляє державу в міжнародних відносинах, здійснює керівництво закордонно-дипломатичною діяльністю держави, веде переговори та укладає міжнародні договори України;
- 4) приймає рішення про визнання іноземних держав;

5) призначає та звільняє глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях; приймає вітри і відкликання дипломатичних представників іноземних держав;

6) призначає всеукраїнський референдум щодо зміни Конституції України відповідно до статті 156 Конституції України, а також всеукраїнський референдум за народною ініціативою;

7) призначає позачергові вибори до Верховної Ради України у строки, встановлені цією Конституцією;

8) приймає повноваження Верховної Ради України, якщо протягом тридцяти днів після чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися;

9) призначає за згодою Верховної Ради України Прем'єр-міністра України; приймає повноваження Прем'єр-міністра України та приймає рішення про його звільнення;

10) призначає за поданням Прем'єр-міністра України членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також голів місцевих державних адміністрацій та припиняє їхні повноваження на цих посадах;

11) призначає за згодою Верховної Ради України на посаду Генерального прокурора України; звільняє його з посади;

12) призначає половину складу Ради Національного банку України;

13) призначає половину складу Національної ради України з питань толерантності і різноманітності;

14) призначає на посади та звільняє з посад за згодою Верховної Ради України Голову Антимонопольного комітету України, Голову Державного комітету техногенної і техногенної безпеки України;

15) утворює, реорганізовує та ліквідує за поданням Прем'єр-міністра України міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади;

16) скасовує акти Кабінету Міністрів України та акти органів місцевого самоврядування;

17) є Верховним Головою командувачем Збройних Сил України; призначає на посади та звільняє з посад вищих військових формувань; здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави;

18) складає Раду національної безпеки і оборони України;

19) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та приймає рішення про використання Збройних Сил України у разі збройної агресії проти України;

20) приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України;

21) приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує у разі необхідності окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації — з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою України;

22) призначає третину складу Конституційного Суду України;

23) утворює суди у визначеному законом порядку;

24) приписує вищі військові звання, інші дипломатичні ранги та інші вищі спеціальні звання і класні чини;

25) нагороджує державними нагородами; встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними;

26) приймає рішення про прийняття до громадянства України та припинення громадянства України, про надання притулку в Україні;

27) здійснює повноваження:

28) створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби;

29) підписує закони, прийняті Верховною Радою України;

30) має право вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів із наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України;

31) здійснює інші повноваження, визначені Конституцією України.

Президент України не може передавати свої повноваження іншим особам або органам.

Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України.

Акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 3, 4, 5, 8, 10, 14, 15, 17, 18, 21, 22, 23, 24 цієї статті, скріплюються підписом Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання.

Стаття 107. Президент України забезпечує і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.

Головою Ради національної безпеки і оборони України є Президент України.

Персональний склад Ради національної безпеки і оборони України формує Президент України.

До складу Ради національної безпеки і оборони України за посадою входить Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України.

У записанні Ради національної безпеки і оборони України може брати участь Голова Верховної Ради України.

Рішення Ради національної безпеки і оборони України вводяться в дію указами Президента України.

Компетенція та функції Ради національної безпеки і оборони України визначаються законом.

Стаття 108. Президент України виконує свої повноваження до вступу на пост новообраного Президента України.

Повноваження Президента України припиняються достроково у разі:

- 1) смерті;
- 2) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- 3) усунення з поста в порядку імпичменту;
- 4) смерті.

Стаття 109. Відставка Президента України відбувається за рішенням парламенту, прийнятим на засіданні Верховної Ради України.

Стаття 110. Неможливість виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я має бути встановлена на засіданні Верховної Ради України і підтверджена рішенням Верховної Ради України щодо підписання Конституції та підписання письмового подання Верховного Суду України — за зверненням Верховної Ради України, і медичного висновку.

Стаття 111. Президент України може бути усунутий з поста в порядку імпичменту в разі порушення ним державної зради або іншого злочину.

Питання про усунення Президента України з поста в порядку імпичменту здійснюється більшістю як конституційного складу Верховної Ради України, так і парламенту в цілому.

У разі порушення Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я Верховна Рада України створює спеціальну тимчасову слідчу комісію до складу якої включаються спеціальний прокурор і спеціальні слідчі.

Висновки і пропозиції тимчасової слідчої комісії розглядаються на засіданні Верховної Ради України.

За винятком випадків розгляду Верховною Радою України менш як двома третинами від її конституційного складу приймає рішення про звинувачення Президента України.

(Продовження на 10—11-й стор.)

ПРОЄКТИ ЗАКОНІВ

(Початок на 5-9-й стор.).

Рішення про усунення Президента України з посади в порядку імпічменту приймається Верховною Радою України не менш як трьома четвертими від її конституційного складу після перевірки справ Конституційним Судом України і отримання його висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імпічмент та отримання висновку Верховного Суду України про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину.

Стаття 112. У разі дострокового припинення повноважень Президента України відповідно до статей 108, 109, 110, 111 цієї Конституції виконання обов'язків Президента України на період до обрання і вступу на пост нового Президента України покладается на Прем'єр-міністра України. Прем'єр-міністр України в період виконання ним обов'язків Президента України не може здійснювати повноваження, передбачені пунктами 2, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 22, 25, 27 статті 106 Конституції України.

РОЗДІЛ VI КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ. ІНШІ ОРГАНИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Стаття 113. Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України та підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України в межах, передбачених у статтях 83, 87 Конституції України.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України.

Стаття 114. До складу Кабінету Міністрів України входить Прем'єр-міністр України. Перший віце-прем'єр-міністр, три віце-прем'єр-міністра, міністри. Прем'єр-міністр України призначається Президентом України за згодою більше ніж половини від конституційного складу Верховної Ради України. Персональний склад Кабінету Міністрів України призначається Президентом України за погодженням Прем'єр-міністра України.

Прем'єр-міністр України керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує її на виконання Програм діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

Прем'єр-міністр України входить із поном'я до складу Кабінету Міністрів України. Президент України, про утворення, реорганізацію та ліквідацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, в межах коштів, передбачених Державним бюджетом України на утримання цих органів.

Стаття 115. Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новобраним Президентом України.

Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України мають право запитати Президента України про свою відставку.

Кабінет Міністрів України має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України має наслідком відставку Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України віддає виконавчий розпорядження Президентом України, за його дорученням продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новоствореного Кабінету Міністрів України, але не довше ніж шістьмадцять днів. Прем'єр-міністр України зобов'язаний подати Президенту України заяву про відставку Кабінету Міністрів України за рішенням Президента України чи у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України резолюції недовіри.

Стаття 116. Кабінет Міністрів України:

- 1) забезпечує державний суверенітет і економічну самостійність України, здійснює внутрішню і зовнішню політику держави, виконання Конституції і законів України, актів Президента України;
- 2) вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина;
- 3) забезпечує проведення фінансової, грошової, інвестиційної та валютної політики; політики у сферах праці й зайнятості населення, соціальної заохоти, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування;
- 4) розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного, соціального і культурного розвитку України;
- 5) забезпечує рівні умови розвитку всіх форм власності; здійснює управління об'єктами державної власності відповідно до закону;

6) розробляє проект закону про Державний бюджет України, забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання;

7) здійснює заходи щодо забезпечення обороноздатності і національної безпеки України, громадського порядку, боротьби зі злочинністю;

8) організовує і забезпечує здійснення зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи;

9) спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

10) виконує інші функції, визначені Конституцією та законами України, актами Президента України.

Стаття 117. Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

Акти Кабінету Міністрів України підписує Прем'єр-міністр України.

Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади підлягають реєстрації в порядку, встановленому законом.

Стаття 118. Виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації.

Особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.

Склад місцевих державних адміністрацій формується головами місцевих державних адміністрацій.

Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.

Голови місцевих державних адміністрацій при здійсненні своїх повноважень відповідальні перед Президентом України і Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.

Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами.

Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.

Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відхилені до закону касаються Президентом України, або головами місцевої державної адміністрації вищого рівня.

Обласна чи районна рада може висловити недовіру голові місцевої державної адміністрації, іншим актам законодавства України, приймає рішення і дає об'єднанню відповідь.

Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації.

Стаття 119. Місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують:

- 1) виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;
- 2) законність і правопорядок; додержання прав і свобод громадян;
- 3) виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, а в містах компактного проживання корінних народів і національних меншин — також програм їх національно-культурного розвитку;
- 4) підготовку та виконання відповідних обласних і районних бюджетів;
- 5) звіт про виконання відповідних бюджетів та програм;
- 6) взаємодію з органами місцевого самоврядування;
- 7) реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідним радами повноважень.

Стаття 120. Члени Кабінету Міністрів України, керівники центральних і місцевих органів виконавчої влади не мають права сумішати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, науковою та творчою у позаробочий час, виходячи до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку. Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України.

РОЗДІЛ VII ПРОКУРАТУРА

Стаття 121. Прокуратура України становить єдину систему, на яку покладается:

1) підтримання державного обвинувачення в суді;

2) представництво інтересів громадянства або держави в суді у випадках, визначених законом;

3) нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Стаття 122. Прокуратуру України очолює Генеральний прокурор України, який призначається на посаду за згодою Верховної Ради України та звільняється з посади Президентом України. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокурору України, що має наслідком його відставку з посади.

Строк повноважень Генерального прокурора України — п'ять років.

Стаття 123. Організація і порядок діяльності органів прокуратури України визначаються законом.

РОЗДІЛ VIII ПРАВОСУДДЯ

Стаття 124. Правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також приписання цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Судовництво здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції.

Народ безпосередньо бере участь у здійсненні правосуддя через народних засідателів і присяжних.

Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Стаття 125. Система судів загальної юрисдикції в Україні будується за принципами територіальності і спеціалізації.

Найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України.

Вищим судовим органом спеціалізованих судів є відповідні вищі суди.

Відповідно до закону діють апеляційні та місцеві суди.

Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Стаття 126. Незалежність і недоторканність судів гарантуються Конституцією і законами України. Вплив на судді у будь-якій спосіб забороняється.

Суддя не може бути без згоди Верховної Ради України затриманий чи заарештований до винесення обвинувального вироку судом.

Судді обираються посади безстроково, крім суддів Конституційного Суду України та судів, які призначаються на посаду судових присяжних.

Судді звільняються з посади органом, що його обрав або призначив, у разі:

- 1) закінчення строку, на який його обрано чи призначено;
- 2) досягнення суддею шістдесяти п'яти років;
- 3) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- 4) порушення суддею вимог щодо несумісності;
- 5) порушення суддею присяги;
- 6) ігнорування законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
- 7) припинення його громадянства;
- 8) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;
- 9) подання суддею заяви про відставку або про звільнення з посади за власним бажанням.

Повноваження судді припиняються у разі його смерті.

Завдання забезпечує особисту безпеку суддів та їхніх сімей.

Стаття 127. Правосуддя здійснюють професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні. Професійні судді не можуть належати до політичних партій та професій, брати участь у будь-якій політичній діяльності, мати представницький мандат, обіймати будь-які інші оплачувані посади, виконувати іншу оплачувану роботу, крім наукової, викладацької та творчої.

На посаду судді може бути рекомендований кандидат, який має достатню підготовку з питань юридичних, повноважень і порядку діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України.

Суддями спеціалізованих судів можуть бути особи, які мають достатню підготовку з питань юридичних цих судів. Ці судді відправляють правосуддя лише у складі колегій судів.

Додаткові вимоги до окремих категорій судів щодо стажу, віку та їх професійного рівня встановлюються законом.

Захист професійних інтересів суддів здійснюється в порядку, встановленому законом.

Стаття 128. Перше призначення на посаду професійного судді строком на п'ять років здійснюється Президентом України. Вей інші роки здійснюється Конституційним Судом України, обирається Верховною Радою України безстроково, в порядку, встановленому законом.

Голова Верховного Суду України обирається на посаду та звільняється з посади шляхом таємного голосування Пленумом Верховного Суду України в порядку, встановленому законом.

Стаття 129. Судді при здійсненні правосуддя незалежні і підкоряються лише закону.

Судочництво проводиться суддею одноособово, колегією суддів чи судом присяжних.

Основними засадами судочництва є:

- 1) законність;
 - 2) рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом;
 - 3) забезпечення доведеності вини;
 - 4) змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості;
 - 5) незалежність державного обвинувачення в суді прокурором;
 - 6) забезпечення обвинуваченому права на захист;
 - 7) гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами;
 - 8) забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішень суду, крім випадків, встановлених законом;
 - 9) обов'язковість рішень суду.
- Законом можуть бути визначені також інші засади судочництва в судах окремих судових юрисдикцій.

За непагого до суду і судді винні особи притягаються до юридичної відповідальності.

Стаття 130. Держава забезпечує фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів. У Державному бюджеті України окремо вносяться видатки на утримання судів.

Для виконання питань внутрішньої діяльності судів іє суддівське самоврядування.

Стаття 131. В Україні іє Вища рада юстиції, до складу якої належить:

- 1) внесення подання про призначення суддів на осали або про звільнення їх з посад;
- 2) прийняття рішення стосовно порушення суддями і прокурорами вимог щодо несутимості;
- 3) здійснення дисциплінарного провадження стосовно суддів Верховного Суду України і суддів вищих спеціалізованих судів та розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів, внутрішніх іє місцевих судів, а також прокурорів.

Вища рада юстиції складається з двадцяти членів. Верховна Рада України, Президент України, з'їзд суддів України, з'їзд адвокатів України, з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, члени колегії до Вищої ради юстиції по три члени, а всерукських конференція працівників прокуратури — двох членів Вищої ради юстиції.

До складу Вищої ради юстиції входять за посадою Голова Верховного Суду України, Міністр юстиції України, Генеральний прокурор України.

РОЗДІЛ ІХ ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ

Стаття 132. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Стаття 133. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах і селища.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь.

Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.

РОЗДІЛ Х АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ

Стаття 134. Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її повноважень.

Стаття 135. Автономна Республіка Крим має Конституцію Автономної Республіки Крим, яку приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим та затверджує Верховна Рада України не менш як половиною від конституційного складу Верховної Ради України.

Нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим та рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим не можуть суперечити Конституції і законам України та приймаються відповідно до Конституції України, законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України та на їх виконання.

Стаття 136. Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим у межах своїх повноважень вирішує питання та постановляє закони і обов'язковими до виконання в Автономній Республіці Крим.

Урядом Автономної Республіки Крим є Рада міністрів Автономної Республіки Крим. Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням із Президентом України.

Повноваження, порядок формування і діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим і Ради міністрів Автономної Республіки Крим визначаються Конституцією України та законами України, нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до її компетенції.

Правосуддя в Автономній Республіці Крим здійснюється судами, що належать до єдиної системи судів України.

Стаття 137. Автономна Республіка Крим здійснює нормативне регулювання з питань:

- 1) сільського господарства і лісів;
- 2) меліорації і кар'єрів;
- 3) громадських робіт, ремесел та промислів; благодійництва;

- 4) житлобудівництва і житлового господарства;
- 5) туризму, готельної справи, ярмарків;
- 6) музеїв, бібліотек, театрних, інших закладів культури, історико-культурних заповідників;
- 7) транспорту загального користування, автошляхів, водопроводів;
- 8) місцевості, рибацтва;
- 9) санітарної лікарняної служби.

З мотивів невідповідності нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим Конституції України та законам України Президент України може зупинити дію цих нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим у відповідному зверненні до Конституційного Суду України щодо їх конституційності.

Стаття 138. До складу Автономної Республіки Крим належить:

- 1) призначення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження складу виборчої комісії Автономної Республіки Крим;
- 2) організація та проведення місцевих референдумів;
- 3) управління майном, що належить Автономній Республіці Крим;

- 4) розроблення, затвердження та виконання бюджету Автономної Республіки Крим на основі єдиної податкової і бюджетної політики України;
- 5) розроблення, затвердження та реалізація програм Автономної Республіки Крим з питань соціально-економічного та культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони довкілля — відповідно до загальнодержавних програм;

- 6) визнання статусу місцевостей як курортів; встановлення зон санітарної охорони курортів;
- 7) участь у забезпеченні прав і свобод громадян, національної злагоди, сприяння охороні правопорядку та громадської безпеки;
- 8) забезпечення функціонування і розвитку державної та національних мов в культурі в Автономній Республіці Крим; охорона і використання пам'яток історії.

З питань, що розроблені та реалізують державних програм поєднання депортованих народів;

10) ініціювання введення надзвичайної ситуації та встановлення зон надзвичайної екологічної ситуації в Автономній Республіці Крим або в окремих її місцевостях.

Законом України Автономній Республіці Крим можуть бути делеговані також інші повноваження.

Стаття 139. В Автономній Республіці Крим іє Представництво Президента України, статус якого визначається законом України.

РОЗДІЛ ХІ МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 140. Місцеве самоврядування є правом територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста — самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.

Міське самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст, є районні та обласні ради.

Питання організації управління районами в містах належить до компетенції міських рад.

Сільські, селищні, міські ради можуть дозволяти за ініціативою жителів створювати будинкові, вуличні, квартальні та інші органи самоорганізації населення і надавати їм частину власної компетенції, фінансів, майна.

Стаття 141. До складу сільської, селищної, міської ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на чотири роки.

Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування обирають строком на чотири роки відповідно сільського, селищного та міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях.

Статус голів, депутатів і виконавчих органів ради та їх повноваження, порядок утворення, реорганізації, ліквідації визначаються законом.

Голова районної та голова обласної ради обираються відповідною радою і очолюють виконавчий апарат ради.

Стаття 142. Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти хазяйської власності, що перебувають у управлінні районних і обласних рад.

Територіальні громади сіл, селищ і міст можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проєктів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби.

Держава бере участь у формуванні доходів бюджетів місцевого самоврядування, фінансово підтримує місцеве самоврядування.

Витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою.

Стаття 143. Територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і обов'язки відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені до їх компетенції.

Обласні та районні ради затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку відповідних областей і районів та контролюють їх виконання; затверджують райони і обласні бюджети, які формуються з коштів державного бюджету для відповідного розвитку між територіальними громадами або для виконання спільних проєктів та з коштів, залучених на договірних засадах з місцевих бюджетів для реалізації спільних соціально-економічних і культурних програм, та контролюють їх виконання; вирішують інші питання, віднесені законом до їх компетенції.

Органами місцевого самоврядування можуть надаватися законом окремі повноваження органів виконавчої влади. Держава фінансує здійснення цих повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевих бюджетів частини бюджетного закону порядку окремих загальнодержавних податків, передає органам місцевого самоврядування відповідні об'єкти державної власності.

Органи місцевого самоврядування з питань здійснення ними повноважень органів виконавчої влади підконтрольні відповідним органам виконавчої влади.

Стаття 144. Органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

Рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх неспівпадіння Конституції чи законам України зупиняються у встановленому законом порядку з опісним зверненням до суду.

Стаття 145. Права місцевого самоврядування захищаються судовим шляхом.

Стаття 146. Інші питання організації місцевого самоврядування, формування, діяльності та відповідальності органів місцевого самоврядування визначаються законом.

(Закінчення на 12-й стор.)

ГОЛОСИТЬ УКРАЇНИ

(Початок на 5—11-й стор.)

РОЗДІЛ XII КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

Стаття 147. Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в Україні. Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Стаття 148. Конституційний Суд України складається з вісімнадцяти суддів Конституційного Суду України.

Президент України, Верховна Рада України та З'їзд судів України призначають по шість суддів Конституційного Суду України.

Суддю Конституційного Суду України може бути громадянин України, який на день призначення досяг сорока років, має вищу юридичну освіту і стаж роботи за фахом не менш як десять років, проживав в Україні протягом останніх двадцяти років та володіє державною мовою.

Суддя Конституційного Суду України призначається на дев'ять років без права бути призначеним на повторний строк.

Голова Конституційного Суду України обирається на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України зі складу суддів Конституційного Суду України шляхом таємного голосування лише з однієї третири строк.

Стаття 149. На суддів Конституційного Суду України поширюються гарантії незалежності та недоторканості, підстави щодо звільнення з посади, передбачені статтею 126 цієї Конституції, та вимоги щодо несумісності, визначені в частині другій статті 126 цієї Конституції.

Стаття 150. До повноважень Конституційного Суду України належить:

1) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційності): законів та інших правових актів Верховної Ради України;

актів Президента України; актів Кабінету Міністрів України; правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Ці питання розглядаються за зверненнями: Президента України; не менш як сорока п'яти народних депутатів України; Верховного Суду України; Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) офіційне тлумачення Конституції України та законів України;

3) питання, передбачені цією статтею, Конституційний Суд України ухвалює рішення, які є обов'язковими до виконання на території України, остаточно і не можуть бути оскаржені.

Стаття 151. Конституційний Суд України за зверненнями: Президента України; Кабінету Міністрів України; вносить проповідності Конституції України чинних міжнародних договорів України; або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковості.

За зверненнями Верховної Ради України Конституційний Суд України дає висновок щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

Стаття 152. Законів та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремі частини, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Закони, інші правові акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність.

Матеріальна чи моральна шкода, заподана фізичним або юридичним особам актами і діями, що визнані неконституційними, відшкодовується державою у встановленому законом порядку.

Стаття 153. Порядок організації і діяльності Конституційного Суду України, процедура розгляду ним справ визначаються законом.

РОЗДІЛ XIII ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття 154. Законопроект про внесення змін до Конституції України може бути поданий до

Верховної Ради України Президентом України або не менш як третинною народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Стаття 155. Законопроект про внесення змін до Конституції України, крім розділу I «Загальні засади», розділу III «Вибори. Референдум» і розділу XIII «Внесення змін до Конституції України», попередньо схвалено більшістю від конституційного складу Верховної Ради України, вважається прийнятим, якщо на наступній черговій сесії Верховної Ради України за нього проголосувало не менш як дві третини від конституційного складу Верховної Ради України.

Стаття 156. Законопроект про внесення змін до розділу I «Загальні засади», розділу III «Вибори. Референдум» і розділу XIII «Внесення змін до Конституції України» подається до Верховної Ради України Президентом України або не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України і, за умов його прийняття не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України, затверджується всеукраїнським референдумом, який призначається Президентом України.

Повторне подання законопроекту про внесення змін до розділу I, III і XIII цієї Конституції з одного й того самого питання можливе лише до Верховної Ради України наступного скликання.

Стаття 157. Конституція України не може бути змінена, якщо зміни передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина або якщо вони суперечать на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України.

Конституція України не може бути змінена в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Стаття 158. Законопроект про внесення змін до Конституції України, який розглядався Верховною Радою України, і закон не був прийнятий, може бути поданий до Верховної Ради України не раніше ніж через рік з дня прийняття рішення щодо цього законопроекту.

Верховна Рада України протягом строку своєї повноважень не може двічі змінювати одні й ті самі положення Конституції України.

Стаття 159. Законопроект про внесення змін до Конституції України розглядається Верховною Радою України за наявності висновку Конституційного Суду України щодо відповідності законопроекту вимогам статей 157 і 158 цієї Конституції.

РОЗДІЛ XIV ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 160. Конституція України набуває чинності з дня її прийняття.

Стаття 161. День прийняття Конституції України є державним святом. Днем Конституції України.

РОЗДІЛ XV ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності цією Конституцією, є чинними у частині, що не суперечить Конституції України.

2. Верховна Рада України після прийняття Конституції України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією.

Чергові вибори до Верховної Ради України проводиться у березні 1998 року.

3. Чергові вибори Президента України проводиться в останню неділю жовтня 1998 року.

4. Президент України протягом трьох років після набуття чинності Конституцією України має право внаслідок схвалення Кабінетом Міністрів України і скріплені підписом Прем'єр-міністра України укази з економічних питань, не врегульованих законами, з одночасним поданням відповідного законопроекту до Верховної Ради України в порядку, встановленому статтею 93 цієї Конституції.

Такий указ Президента України вступав в дію, якщо протягом тридцяти календарних днів з дня подання законопроекту (за винятком двох місячного періоду) Верховна Рада України не прийме закон або не відхилила поданий законопроект більшістю від її Конституційного складу, і діє до набрання чинності законом, прийнятим Верховною Радою України з цих питань.

5. Кабінет Міністрів України формується відповідно до цієї Конституції протягом трьох місяців після набуття нею чинності.

6. Конституційний Суд України формується відповідно до цієї Конституції протягом трьох місяців після набуття нею чинності. До створення Конституційного Суду України тлумачення законів здійснює Верховна Рада України.

7. Голови місцевих державних адміністрацій після набуття чинності цією Конституцією набувають статусу голів місцевих державних адміністрацій згідно зі статтею 118 цієї Конституції, а після обрання голів відповідних рад складають повноваження голів цих рад.

8. Сільські, селищні, міські ради та голови цих рад після набуття чинності Конституцією України здійснюють визначені нею повноваження до обрання нового складу цих рад у березні 1998 року.

Районні та обласні ради, обрані до набуття чинності цієї Конституції, здійснюють визначені нею повноваження до сформування нового складу цих рад відповідно до Конституції України.

Районні в містах рад та голови цих рад після набуття чинності цієї Конституції здійснюють свої повноваження відповідно до закону.

9. Прокуратура продовжує виконувати відповідно до чинних законів функцію нагляду за додержанням і застосуванням законів та функцію попереднього слідства — до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів, та до сформування системи досудового слідства і введення в дію законів, що регулюють її функціонування.

10. До прийняття законів, що визначають особливості здійснення виконавчої влади в містах Києві та Севастополі відповідно до статті 118 цієї Конституції, виконувачу владу в цих містах здійснюють відповідні державні адміністрації.

11. Частина перша статті 99 цієї Конституції вводить в дію після введення національної грошової одиниці гривні.

12. Верховний Суд України і Вищий арбітражний суд України здійснюють свої повноваження відповідно до чинного законодавства України до сформування системи судів загальної юрисдикції в Україні відповідно до статті 125 цієї Конституції, але не довше ніж п'ять років.

Судді всіх судів в Україні, обрані чи призначені до дня набуття чинності цієї Конституції, продовжують здійснювати свої повноваження згідно з чинним законодавством до закінчення строку, на який вони обрані чи призначені.

Судді, повноваження яких закінчилися в день набуття чинності цієї Конституції, продовжують здійснювати свої повноваження протягом одного року.

13. Протягом п'яти років після набуття чинності цією Конституцією зберігається існуючий порядок арешту, тримання під вартою і затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, а також порядок проведення огляду та обшуків житла або інших встановлених особі.

14. Винятки зброї існуючих військових баз на території України для тимчасового перебування іноземних військових формувати можливе на умовах оренди в порядку, визначеному міжнародними договорами України, ратифікованими Верховною Радою України.

ЗМІСТ

ПРЕАМБУЛА	ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ.
РОЗДІЛ I	ПРАВА СВОБОДИ
РОЗДІЛ II	ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЛЮДИНИ
РОЗДІЛ III	І ГРОМАДИНИ
РОЗДІЛ IV	ВИБОРИ. РЕФЕРЕНДУМ.
РОЗДІЛ V	ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
РОЗДІЛ VI	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ
	ІНШІ ОРГАНИ ВИКОНАВЧОЇ
	ВЛАДИ.
РОЗДІЛ VII	ПРОКУРАТУРА.
РОЗДІЛ VIII	ПРАВОСУДДЯ.
РОЗДІЛ IX	ОФІЦІАЛЬНИЙ УСТРІЙ
	УКРАЇНИ.
РОЗДІЛ X	АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА
РОЗДІЛ XI	КРИМ.
	МІСЦЕВЕ
РОЗДІЛ XII	САМОВРЯДУВАННЯ.
	КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД
РОЗДІЛ XIII	УКРАЇНИ.
	ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО
	КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ.
РОЗДІЛ XIV	ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.
РОЗДІЛ XV	ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Найближчий Конституційний Суд України прийнятий на 11-й сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року

Ярослав СЕРПІШЕНКО, журналіст

«Студія 1+1» готує скандал з конкурентом ГРТ

ПАМ'ЯТАЮ, як рік тому точилися палкі суперечки про те, перекати чи не перекати на перший канал національного телебачення «Студія 1+1». Піші, напевне, ніхто, навіть противники цієї ідеї, не може заперечити того, що зовсім «Студія 1+1» не тільки вийшла з-під даму сучасної світової культури, має можливість познаходитися з зобов'язками українського кінематографа. Та й реїтери УТ-1 помітно вріз у глядача, у рекламодавця. А що нове у програмі «Студія 1+1»? Її створення окрута на глядача у майбутньому? І коли це майбутнє настане? На ці та інші запитання відповісте генеральний продюсер «Студії 1+1», режисер-документаліст Олександр «ОДНІСЬКИЙ» який в ефірі своїх «Вік», «Фенікса», «Голуб Пікассо».

— Спочатку про майбутнє. У нас уже складено мережу мовлення, которую запустимо з 2 вересня. До речі, з вересня відзначимо річницю роботи «Студії 1+1» на першому каналі українського телебачення. Хочемо запропонувати на цю подію світову зірку першої величини. Пам'ятаєте, торік на наше запрошення до Києва приїздив ефір Рішар. Нкні надіслали запрошення Вельмоду.

— Говдіте, погодитесь? — Певен. Та повернімося до нашої основної мережі мовлення. Від понеділка до п'ятниці пропонуємо глядачам основний серіал, який транслюватиметься у звичайний час — 19.45.

— Так у цей час усі вмикають телевізори, щоб подивитися «Дикнастію»... — А це буде продовження «Дикнастії», яке почнемо показувати знову. Називається «Колбі». Це один з найкращих серіалів світу, у якому знятий Гарольд Хестон, Барбара Стівінс, Джон Джеймс, Максвелл Колбіз. Певен, що протягом усіх 49 серій наш телеглядач буде проркнуту до екрана хитросплетіння інтриг у родині «Колбі». Ми навіть передбачаємо трансляцію цей серіал під старою назвою — «Дикнастія».

— Які фільми транслюватимете після «Українських телевізійних новин»?

— Почнемо з понеділка. У рубриці «Класика світового кіно» великий пакет для ківогромадянина. Не хочу розкривати всі таємниці, але як побачите найкращі фільми Зануссі, Айярі, Лічча, Полака, Грінуа. У виторок на екрані з'явиться нова рубрика для молоді «Молодіжні нерозуміння». Таку назву мають і десять серій фільму, створеного в 1996 році. І надалі показуватимемо класичні інтерпретації найвідоміших голлівудських фільмів 50-х років, зроблених відомими американськими режисерами у нашій ділі.

— А що на нас чекає в середу? — В середу фільм не буде. Та ми збираємося показувати класичні роздуми з глядачів «Території А» музичний телеконкурс для молоді. Ця програма у виробництві. Сподіваюсь, молоді вона сподобається. А от у четвер у рубриці «Кращий з найкращих» почнемо показувати класичні фільми з Лос-Анджелеса (США), включаючи фільм-переможця «Секретні обмані». Сорриризи очікувати на глядачів і наприкінці тижня.

— Хочете конкурувати з «Полам чудес» і «Місисин сивом»? — Чому б і ні? Ми запустимо о 21.45 детективні серіали. Новітні, 1996 року. Спочатку фільм «Мости Нема» (США). Це — продовження серіалу «Полиніс Маміні», а потім знову «Полиніс Маміні».

— Як буде завершуватиметься програма останнього кінофестивалю в Каннах, включаючи фільм-переможця «Секретні обмані». Сорриризи очікувати на глядачів і наприкінці тижня. — Хочете конкурувати з «Полам чудес» і «Місисин сивом»? — Чому б і ні? Ми запустимо о 21.45 детективні серіали. Новітні, 1996 року. Спочатку фільм «Мости Нема» (США). Це — продовження серіалу «Полиніс Маміні», а потім знову «Полиніс Маміні».

— Як буде завершуватиметься програма останнього кінофестивалю в Каннах, включаючи фільм-переможця «Секретні обмані». Сорриризи очікувати на глядачів і наприкінці тижня.

— Хочете конкурувати з «Полам чудес» і «Місисин сивом»? — Чому б і ні? Ми запустимо о 21.45 детективні серіали. Новітні, 1996 року. Спочатку фільм «Мости Нема» (США). Це — продовження серіалу «Полиніс Маміні», а потім знову «Полиніс Маміні».

Френка Заппу, Джонні Уінтера, Марлен Дітро, Тіу Тернер. Ні, всіх перелічити важко. Але це будуть зірки світової величини.

А тепер про зовсім нове. В суботу й неділю «Студія 1+1» запрошує на перегляд документальні серіали.

— Говдіте, вони зацікавлять глядача? — Безсумніви. Приміром, у суботу о 15.00 демонструватиметься 36-серійний фільм «Мисливці за вітніками». Це відтворення, з використанням ігрових епізодів, найуспішніших злочинців в історії сучасної Америки. Потім покажемо документальний серіал «Вірність і зрада (історія американської мафії)». Цікаво?

— Треба доводитися. А що в неділю? — Документальний серіал почнемо о 19.15 з фільму «Принцалуча ті роки» (Великобританія). 43 серії розкажуть про найважливіші події, що відбулися у світі з 1946 до 1986 року.

— Це — новий погляд на історію ХХ століття. В у пораді студії 1+1 12-серійний фільм «Кримінальна Росія» — історія найуспішніших злочинців після розпаду СРСР, учинених зухвалими одинокими і злочинними угруповуваннями.

— Так, це не все. В суботу ввечері замість фільму — нова програма «Телемания». Це культурно-розважальний «матч», в якому ведучий об'єднує різні рубрики й сюжети. — Про що воно? — Про наше життя.

Спеціаліст дуже цікаво: від закладок історії України до головної репортажу тижня, від нових і Голлівуду до найкращих музикантів. Залупимо й родинні серіали: «Королева Марго» (Росія), «Сімейні війни» (американська студія «ХХ століття Фокс»), з яким ми працюємо. І мою гордість — нову серію «Тарасів».

— А чому гордість? — «Студія 1+1» купила серіал на самому початку зйомок, тобто цього року. В нічній суботній рубриці «Кіно не для всіх» покажемо кілька ігрових фільмів з легким елементом еротичності.

— Тобто ви серйозно переглядали мережу мовлення, зробили наголос на «гладячість». — Такіше не можна. Адаже незалежні телестудії враз випередять нас. От у загальному «Поде чудес». Ми вирішили зацікавити підлітків «Тінейджерською продукцією». В суботу й неділю запропонуємо молоді на «Перший поцілунок». Цей серіал було створено зумовним колективом, який знімав відомі юнацькі молоді «Елен та її друзі». У суботу ще одна цікава новинка для молоді — гра «Ключі від форту Вайра». Пам'ятаєте острів з фортецею у кінці 19-го століття? Саме з інтер'єру старої фортеці на цьому острові команди гравців змагаються у шпиртності, дотепності, силі. Це ігрове шоу дуже популярне в Європі. Певен, що дівчат та й дорослих не можна буде протримати до кінця вечора.

— Олександр Юхимович, а нама, вітнічати «Студія 1+1» покаже? Приміром, документальні фільми, відзначені золотими «Нікками».

— Можна. Адаже ми протягом року існування створили технічну базу і тепер запустимо власне кіно-і телевізійну продукцію. Починаємо знімати серіал про наше сьогодення. Його герої — класичні персонажі. Сценарій пише Юрій Рогова. До осені плануємо зняти вже кілька серій. А от свої фільми не вважали за потрібне показувати у програмі «Студія 1+1».

— Вас можна було б звинуватити у жорстокості, якщо б фільми були серіями. А Ніччати «Мисливці за вітніками».

— Можна. Адаже ми протягом року існування створили технічну базу і тепер запустимо власне кіно-і телевізійну продукцію. Починаємо знімати серіал про наше сьогодення. Його герої — класичні персонажі. Сценарій пише Юрій Рогова. До осені плануємо зняти вже кілька серій. А от свої фільми не вважали за потрібне показувати у програмі «Студія 1+1».

— Вас можна було б звинуватити у жорстокості, якщо б фільми були серіями. А Ніччати «Мисливці за вітніками».

— Можна. Адаже ми протягом року існування створили технічну базу і тепер запустимо власне кіно-і телевізійну продукцію. Починаємо знімати серіал про наше сьогодення. Його герої — класичні персонажі. Сценарій пише Юрій Рогова. До осені плануємо зняти вже кілька серій. А от свої фільми не вважали за потрібне показувати у програмі «Студія 1+1».

Ольга ВАУЛІНА, «Голос України»

Спортивний Олімп на блакитному екрані

НЕ ПЕРЕКЛЮЧАЮЧИ можна стверджувати, що сьогодні весь цивілізований світ живе очікуванням величезної спортивної феєрії — XXVI Олімпійських ігор. У дні проведення Олімпіади в Атланті (США) з 4 липня по 19 серпня всі політичні баталії, економічні колаїми й соціальні проблеми, схоже, відійдуть на другий план. Недарма у Стародавній Греції під час олімпійських змагань проголошувалися переміти на ворогуючих арміях, аристократи зупиняли військові дії. Цією діяльністю сика спорту захоплюють у погоні і спортсмени, і абсолютні глядачі.

Щоб не заціпати право на перегляд яскравого «атлантичного» відкриття українських глядачів, Національна телекомпанія уклала договір з Євробаченням, здобувши ексклюзивне право на трансляції XXVI Олімпіади в українському ефірі. Звіряти вітчизняне телебачення «говоритиме» і показуватиме олімпійське шоу. Нашим телеглядачам посподобалося, ніж росіянам — програма змагань на УТ-1 різноманітна і за тематикою й велика за обсягом. Ексклюзивне право трансляції XXVI Олімпійських ігор в українському ефірі підлягає Національній телекомпанії, а ексклюзив на продаж рекламного часу і олімпійських програм має агентство «Телеадіореклам».

Як повідомляють у міжнародному відділі Національної телекомпанії, близько 60% асоціо олімпійських програм часу становить прямий ефір. Українське телебачення передаватиме олімпійські програми і дайжесті з УТ-1 і УТ-2. Глядачі побачать: «Олімпійський кур'єр» — 15-хвилинний дайжесті про політ олімпійського вогню з різних країн, виступи українських спортсменів (час входить у ефір на УТ-1: 19.20—19.35), блок «Summary 8» — протягом години наші коментатори, які перебувають в Атланті, аналізуватимуть огляд цікавих подій миттєвого дня (ефір на УТ-1 — з 7.00 до 8.00, на УТ-2 — з 9.00 до 10.00). Протягом дня також виходитимуть ТВ-блоки «Summary 4» і «Summary 6» — годинні дайжесті спортивних подій, які не було охопити телетрансляціями (без розгорнутих коментарів). П'ятого серія глядачів Першого національного телеканалу матимуть змогу переглянути золоті моменти Олімпіади спеціально змонтовану програму, до якої увійдуть найяскравіші миттєвості з історії всього Олімпійського руху.

Забезпечуватиме трансляцію і шпатовою олімпійських випусків із Атланти з боку Національної телекомпанії України група з 12 чоловік серед яких 8 спортивних оглядачів. З 3 000 годин олімпійської трансляції Євробачення для нашої країни призначено й оплачено 200 годин ефіру. Право на трансляцію, за словами завідувача міжнародного відділу Національної телекомпанії України Олександра Полежа, коштувало більш як 1 мільйон доларів США. Ексклюзивом олімпійського мовлення володіє Міжнародний олімпійський комітет (МОК). Договір між ним і Євробаченням на право трансляції з Атланти оцінюють у 282 мільйони доларів. Цю суму розподіляють між 12 національними телерадіокомпаніями, які мають частку України і склали виконавчу суму.

Нині ведуться переговори з рядом фірм і компаній, зокрема з німецькою будівельною корпорацією «Kraft», про спонсорство олімпійського телевізійного мовлення. За статус генерального спонсора трансляції потрібно сплатити внесок 5000000.

Отже, Національна телекомпанія гарантує українським глядачам яскраву, захоплюючу спортивну виставу, насичену радістю перемог і драматичним поразок. «Секрет трюків» тижня перед майбутнім олімпійським телемером.

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИЙ,
БЕЛОРУСИИ,
УКРАЇНИ,
КАЗХАКСТАНУ
ОФИЦІАЛЬНИЙ ДИЛЕР
GoldStar в ЛІТВЕ

Телефон: 44-11-22, 44-11-23, 44-11-24, 44-11-25, 44-11-26, 44-11-27
Факс: 44-11-22, 44-11-23, 44-11-24, 44-11-25, 44-11-26, 44-11-27

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ. АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПО САМЫМ НИЗКИМ ЦЕНАМ В РЕГИОНЕ. ПРЯМО ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛЯ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ - 20 000 ШТ.

В 30 днів Національні медіакомпанії в Україні розпочали передавати лінійні й кабельні ігри в Антени, у яких виграє той, хто учасник національних олімпійських ігор України.

Щодо з'ясування першого та другого каналів Українського телебачення у кінці червня час впродовж 11-12 годин ви будете учасником захоплюючих спортивних ігор. Ексклюзивне право на розміщення реклами під час трансляції по телебаченню Олімпійських ігор надано Агентству "Телеадрореклама" Держтелерадіо України. Телефон для розміщення реклами на телебаченні в радіо: 220-91-29, 220-12-14, 220-45-55.

Агентство "Телеадрореклама"
Ваша реклама під час трансляції Олімпійських ігор.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК (ПРОСПЕКТ ЕМІСІЇ) АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО БАНКУ «ЛАД-КРЕДИТБАНК»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

Акціонерний банк «Лад-Кредит Банк» зареєстровано Національним банком України 31 січня 1994 року (реєстраційний № 231) у формі закритого акціонерного товариства.

Загальними зборами акціонерів банку від 25 червня 1995 року прийнято рішення про реорганізацію банку у відкритий акціонерний товариство.

Юридична адреса: Україна, 253100, Київ, бул. Верховної Ради, 7.

Предмет діяльності банку — виконання банківських операцій у відповідності до ст. 3 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Засновниками банку є юридичні особи — підприємства України.

Дані фінансової звітності підтверджують аудиторським переписом фінансовою на 01.01.1995 р. — аудиторсько-комерційною фірмою «Київгазбанк» ліцензії № 119 аудиторської палати України від 14.04.94 р. станом на 1.01.1996 р. — фірмою «Україндіт-21», ліцензії № 701 Аудиторської палати України.

Баланс АБ «Лад-Кредит Банк» (млрд. грн.)

АКТИВ	на 1.01.95р.	на 1.01.96р.	на 1.03.96р.
1. Каса	0	1.8	0.3
2. Кореспондентський рахунок в НБУ	15.2	64.8	8.6
3. Поточні, запасні і інші банківські	33.4	8.4	146.4
4. Банківські депозити	11.6	278.8	139.8
5. Чисті папери	0	19.4	54.2
6. Інші активи	95.8	4.2	13.4
7. Основні засоби	1.9	12.5	12.4
8. Інші активи	0.5	12.9	20.6
9. Зобов'язання кошти за рахунок прибутку	12.0	31.4	15.9
10. Інші активи	170.4	434.2	417.2
Пасиви			
1. Статутний фонд	16.2	200.0	200.0
2. Резервний фонд	0.6	2.9	4.1
3. Інші фонди	3.3	16.4	20.1
4. Розрахункові та інші зобов'язання	51.3	62.3	67.4
5. Депозити			
включаючи оцінку	34.0	75.6	68.7
6. Високі грошові	0.5	0.3	0
7. Кредити, отримані	2.0	0.0	0
8. Інші банківські	0	40.0	10.7
9. Кредити	0	2.9	4.0
10. Прибуток	12.0	31.4	15.9
11. Інші пасиви	0.5	12.9	20.6
12. Інші пасиви	170.4	434.2	417.2
Фінансові результати діяльності			
1. Чистий дохід	39.2	236.3	96.3
2. Операційний прибуток	39.2	122.9	62.3
3. Поточні витрати, втрата	33.1	82.0	68.1
4. В т. ч. на утримання персоналу	2.3	20.8	14.5
5. Банківський прибуток	12.0	31.4	15.9

Зареєстрований статутний фонд банку складає двісті мільярдів карбованців.

Статутний фонд сформовано шляхом випуску акцій першої — третьої емісії й на момент прийняття рішення про емісію складав повністю.

Всі акції реалізовані засновниками банку. Простроченої

заборгованості на момент прийняття рішення про емісію немає. Адміністративні та економічні санкції на товариство не накладалися.

Керівними органами банку є: Загальні збори акціонерів, Спостережний Рада банку, правління банку.

Виконавчим органом, що здійснює керівництво поточною діяльністю, є Правління банку, в складі:

Голова Правління банку — Бєлосок Сергій Олександрович, освіта вища економічна, стаж роботи за фактом 4 роки.

2. Виконуючий обов'язки заступника Голови Правління — Гордєєв Ігор Валерійович, освіта вища, стаж роботи за фактом 5 років.

3. Головний бухгалтер — Загорулько Світлана Володимирівна, освіта вища економічна, стаж роботи за фактом 10 років.

Чисельність працівників банку становить 80 осіб.

Засновники в будь-якому разі зобов'язуються бути держателями акцій на суму не менше як 25% статутного фонду і строком не менше як два роки.

2. ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ЕМІТЕНТА

Банк проводить розрахунково-касове обслуговування, залучення строкових вкладів юридичних осіб та насичення кредитування, операції з цінними паперами (докази Міністерства фінансів України № 902), валютним цінностями (ліцензія НБУ №87).

3. ВІДОМОСТІ ПРО ЕМІСІЮ

Рішення про випуск акцій 4-ї емісії за одностороннім рішенням банку у відкритий акціонерний товариство прийняте Загальними зборами акціонерів банку від 25 червня 1996 року, протокол № 21.

Запланований обсяг емісії — 300 000 000 (триста мільярдів) карбованців.

Банк випускає 300 000 простих іменних акцій серії «Г» за № 000001 — 300 000 номінальною вартістю 10 000 000 карбованців кожна, на загальну суму 300 000 000 000 карбованців.

Форма випуску акцій — безготівкова, розміщення акцій здійснюється шляхом відкритої підписки. Строк початку підписки — 20 липня 1996 року, строк закінчення підписки — 20 серпня 1996 року.

Власники акцій банку наділяться правом на першочергове приєднання акцій за ціною номінальної вартості. Іншим учасникам акції реалізуються за курсовою вартістю, але не менше номінальної вартості акцій.

Передплата на акції проводиться в грошовій формі (в національній валюті України) в розмірі 10% від вартості акції до дня проведення установчих зборів.

У випадку виконання налитою передплати внесені кошти повертаються протягом 30 днів від дня прийняття відповідного рішення.

Акціонери банку мають право одержувати дивиденди, брати участь в управлінні банком, а також користуватися іншими правами, передбаченими чинним законодавством і Статутом банку.

Позачасування проходить за принципом: одна акція — один голос.

Шановні акціонери

ВАТ «Півно-безалкогольний комбінат «Славутич» 28 серпня 1996 року о 16 годині в приміщенні кінотеатру «Победа» (Запоріжжя, Хортицький житломасив) відбудуться позачергові Загальні збори акціонерів за порядком денним:

1. Про збільшення Статутного фонду Акціонерного товариства.

2. Про затвердження Інформації про випуск акцій ВАТ «Півно-безалкогольний комбінат «Славутич».

3. Про внесення змін до Статуту ВАТ.

Збільшення Статутного фонду здійснюється з метою використання коштів, отриманих від індексації основних фондів та залучення іноземних інвестицій шляхом збільшення кількості акцій на номінальну суму 3,570,000,000 (три мільярди п'ятьсот сімдесят мільярдів) карбованців. Додатково буде випущено в обіг 2,100,000 (два мільйони сто тисяч) простих іменних акцій.

Початок підписки на акції — 21 жовтня, закінчення — 23 жовтня 1996 року. Об'єм сертифікатів на нову кількість акцій строком не обмежується.

У зв'язку з цим абз. 2 п. 5.1. Статуту викладається в редакції:

«Статутний фонд Акціонерного товариства в сумі 4,284,000,000 (чотири мільярди двісті вісімдесят чотири мільярди карбованців) поділяється на 2,520,000 (два мільйони п'ятсот двадцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 1700000 (одні мільйон сімсот тисяч) карбованців кожна».

До участі у зборах запрошуються акціонери, зареєстровані в Книзі реєстрації акцій ВАТ станом на 12 липня 1996 року.

Рестрація акціонерів та їхніх повноважених представників починається о 15 годині за наявності сертифікату акцій, документа, що посвідчує особу акціонера (у представників також довіреності).

Спостережний Рада ВАТ ПБК «Славутич».

Арбитражний суд Хмельницької області (Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 39-Б/з від 24.04.1996 року про банкрутство МП «Ремонтник».

Юридична адреса: Хмельницька область, Городок, вул. Леніна, 46.

Банківські реквізити: р/р № 468604 в Городоцькому відділенні АПБ «Україна» АК.

Претензію приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Арбитражний суд Черкаської області (Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 651/8 про банкрутство агрофірми «Віснь» (Черкаська область, Шполянський район, с. Матусів р/р. 0004000022 в Шполянському відділенні банку «Україна», МФО 3542824).

Виплата дивидендів здійснюється щорічно протягом місяця після прийняття рішення про їх виплату, за місцезнаходженням банку.

Розмір та порядок виплати дивидендів за акціями визначаються Загальними зборами акціонерів.

Власники акцій мають право на їх відчуження. Особа, на користь якої відчужено акції, одержує право власності з моменту внесення відповідних змін до реєстру акціонерів товариства.

Передплата на акції проводиться у приміщенні АБ «Лад-Кредит Банк» за адресою: 253100, Київ, 6-й Верховний Рад, 7.

Під час реорганізації банку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять до його правонаступника.

Додаткову інформацію про умови передплати та інші питання, а також про порядок оплати дивидендів та інші права та операції, пов'язані з акціями, можна отримати за телефонами: 552-72-92, 552-70-16.

4. ДАНІ ПРО РОЗМІЩЕННЯ РАНІШЕ ВИПУЩЕНИХ АКЦІЙ

Першу емісію акцій в кількості три тисячі шістьсот простих іменних та чотириста привласнених іменних акцій номінальною вартістю 500000 грн. кожна, на загальну суму 1,700,000,000 (один мільярд сімсот тисяч) карбованців кожна, на загальну суму 1,700,000,000 (один мільярд сімсот тисяч) карбованців кожна, зареєстровано Міністерством фінансів України 9 червня 1994 року за номером 229/1/94 та розміщено серед засновників банку, кошти на момент реєстрації сплачено повністю акціями без вказування серії, за номерами 000001 — 033600 — прості іменні, 033601 — 040400 — привласнені іменні.

Другу емісію акцій в кількості тринадцять чотири тисячі простих іменних акцій номінальною вартістю 500 000 грн. кожна, на загальну суму 17 000,000,000 (сім мільярдів) карбованців кожна, зареєстровано Міністерством фінансів України 18 серпня 1995 року за номером 315/1/95 та розміщено серед засновників банку, кошти за акції на момент реєстрації сплачено повністю, акції серії «Б», за номерами 000001 — 034000.

На підставі рішення Загальних зборів акціонерів, протокол № 7, було проведено заміну простих у привласнені іменних акцій першого випуску, які належали акціонерам банку, простими іменними акціями серії «В» у порів'язку: одна простя (привласнена) іменна акція першого випуску — у заміну простій іменній акції другого випуску серії «В». Акцій банку першого випуску було повністю допущено.

Третя емісія акцій серії «В» в кількості триста шістьдесят шість тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 300000 грн. кожна, на загальну суму 18 300,000,000 (сім мільярдів триста тисяч) карбованців кожна, зареєстровано Міністерством фінансів України 8 жовтня 1996 року за номером 194/1/96 та розміщено серед засновників банку, кошти на момент реєстрації сплачено повністю.

Керівні працівники банку не мають у власності жодні акції.

Ді з економічного оздоровлення емітента не проводилися.

5. ЧИННИКИ РИЗИКУ

1. Нестабільність законодавства.

2. Неприпинення загальної економічної ситуації в Україні.

3. Зміна податкової політики.

4. Інші фактори-мажорні обставини.

